

norst-ſvenske) Arbeider med en ſaadan Eneret, at det ſgl. Theater ikke ogſaa kan bringe det ſamme Arbeide til Opførelſe (§ 4).

2. Saaſnart det ſgl. Theater ikke har ſpillet et Stykke, der tilhører dets Repertoire, efter den eventuelle Lovs Udſtedelſe i Løbet af 10 paa hinanden følgende Aar, bliver Stykket frit og kan opføres af ethvert Theater.

Herved etableres altsaa en Tidſkrift af 10 Aar — hvis Forſlaget bliver Lov, vel omtrentlig til 1ſte April 1899 — i hvilken det ſgl. Theater maa gjenoptage af ſit enorme Repertoire (o: alle opførte Arbeider) ethvert Stykke, hvortil Theatret vil bevare ſin udelukkende Opførelſesret. Da nu Theatret umuligt i 10 Aar kan spille 1,715 Stykker (ſe Bilag I.), vil en overordentlig Mængde Arbeider frigives, og der tildeles derfor ogſaa Ministeriet en Bemyndigelſe til inden de 10 Aars Forløb at frigive, hvad man ſtrag eller senere mener, at Theatret ikke vil opføre. Imidlertid vil Theatret naturligtviſe spille en Række af klaſſiſke Værker i de kommende 10 Aar, men den Tvang, der herved paalægges Theatret, maa anſes for ubetinget heldig, iſær naar der ſes hen til den nuværende Tilſtand, hvor det ſgl. Theater kan forbyde andre ſaadanne Værker, ſom det ſelv aldrig spiller; for Fremtiden maa Theatret spille, hvad det vil unddrage andre, og miſter ethvert Stykke, der har hængeliget i 10 Aar.

Af Henſyn til de indvundne kunſtneriſte Fordele foreſlaar Udvalget, at den i Eſtertryksloven af 29de December 1857 § 19 givne Forſkrift om afdøde Forfatteres Værker ophæves, forſaavidt den kunde gøres gjældende overfor det ſgl. Theater. I denne Paragrafs Slutning beſtemmes der, at 30 Aar efter en Forfatters Død kunne hans Værker ſpilles af ethvert Theater, naar de falde indenfor de Privattheatrene tilladte Kunſtarter, ſelv om Stykkerne tilhøre det ſgl. Theaters Repertoire. Da Kunſtartbegrænsningen efter Lovforſlaget bortfalder, hvorved hidtil alle

Arbeider af alvorlig Art (Tragedier, Dramaer, Skueſpil, Komedier) unddroges Privattheatrene, har Udvalget anſet det for billigt at ophæve denne Beſtemmelſe, ſaameget mere ſom en Forlængelſe af denne Tidſgrænsſe paa 30 Aar til 50 Aar i Overensſtemmelſe med Lovgivningens almindelige Regler for den literære Eiendomsret turde være nærliggende og tilraadelig.

Udvalgets Flertal har ſamlet ſine Endringer i en ny Redaktion af Lovforſlaget, ſaalydende:

§ 1.

Den det ſgl. Theater iſølge Privilegium af 11te September 1750 tilkommende Eneret til Opførelſe af Skueſpil i Kjøbenhavn ophæves med den Undtagelſe, at der i Tiden fra den 1ſte Oktober til den 30te April ikke uden Tilladelſe af Ministeren for Kirke- og Underviſningsvæſenet maa opføres Skueſpil eller Opera paa fremmede Sprog (hvortil dog ikke henregnes norſk og ſveſk) eller Ballet af nogen udenlandſk Trup.

§ 2.

Intet privat Theater maa dog opføre noget til det ſgl. Theaters Repertoire hørende Stykke, medmindre det ſgl. Theater ikke har bragt Stykket til Opførelſe efter denne Lovs Udſtedelſe i Løbet af 10 paa hinanden følgende Aar.

Denne Tidſkrift kan det ſgl. Theaters Beſtyrelſe forlorde overfor Værker, ſom den ikke agter at lade opføre.

Den i Lov om Eſtertryk m. m. af 29de December 1857 § 19 givne Forſkrift om Opførelſe af afdøde Forfatteres Værker ophæves, forſaavidt den kunde gøres gjældende i Forhold til det ſgl. Theater.

§ 3.

Bevilling til Opførelſe af Skueſpil i Kjøbenhavn meddeles af Juſtizministeren.

For den 1ſte April 1898 maa ingen nye Bevillinger gives for et længere Tidrum end til den 1ſte September 1898, og de nu gjældende Bevillinger maa kun fornyes for ſamme Tid.

§ 4.

Bevillingshaverne maa under deres Bevillings Fortabelſe ikke erhverve fremmede — hvortil dog ikke henregnes norſke og ſveſke — Forfatteres eller Komponiſters dramatiſke Værker paa en ſaadan Maade, at det ſgl.